

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četrt leta 8 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Upupa Epops.

IV.

Posebna logika se ne kaže niti v prvem, niti v drugem „Slovenčevem“ članku. Nekaka brozga je to, ki pribaja skorej od vrste do vrste v nasprotje sama s sabo. „Slovenec“ sam piše, da ima Ljubljanski mestni zbor pravico na podlagi razsodbe upravnega sodišča z dne 29. decembra 1894 napraviti v Ljubljani samo slovenske javne napise. Čez je torej mestni zbor poslužil se samo svoje pravice, je čisto nelogično, če govoré naši klerikalno-nemčurški gospodje nekaj vrst pozneje, da mestni zbor ne bije pravičnega, poštenega boja za svoje pravo, da se poslužuje krivice, sile in da bode dosegel k večjemu kak navidezen uspeh, tako da bode naša borba zgubila svojo moralno podlago.

Kaj tacega še nismo čuli! Na jedni strani se pripozna pravica mestnega zbora, na drugi strani se pa v jedni in isti sapi trdi, da se postavlja ta zbor na stališče krivice, uporabljajoč silo močnejšega brez ozira na to, ali je stvar pravična ali ne. Vsakdo — in niti treba ni, da bi bil „liberalen“ advokat — mora pripoznati, da je krivica absolutno izključena vselej takrat, kadar se kdo poslužuje pravice, z razsodbo mu podeljene. Smešno je tudi tukaj o krivici govoriti in tem smešnejše, če pomislimo, kako kruto se obnašajo Nemci nam nasproti, posebno na Spodnjem Štajerskem ali pa na Koroškem. To so nasprotniki, ki v boju ne poznajo nikacega usmiljenja in ki proklamacijo malo povprašujejo po tem, ima li njihova borba kako moralno podlago ali ne. In ravno taki so Lahji. V tisti dobi, ko je gospod Andrej Kalan staknil nekaj ostankov nekdanjega Brizinskega nemštva v starološkem svojem srcu, izdal je namestnik v Trstu naredbo, s katero odreja Slovence ljudsko šolo in ravno takrat pritožuje se tudi Goriški mestni svet proti dovolitvi slovenskih ljudskih šol v Gorici! In ali so naši Ljubljanski Nemci boljši! Poglejte jih, kako gospodarijo tam, kjer imajo moč v rokah. Ali gledajo pri kranjski hranilnici na to, da borba ne izgubi moralne podlage? In ali ima ta hranilnica, da si kaže toliko praznih sten na zunanji, le najmanjši slovenski napis? Nima ga, da si ga že leta in leta zahtevamo! Taki so naši sovražniki! In sedaj pravi „Slovenec“, da v pribodnje krivic, ki se nam godé, ne bomo mogli obsojati, če smo v Ljubljani sami krivični. To je najjavnost, vredna „političnih mladenčev!“ Volk, ki vodo kali, smé vse početi; jaguje pa ničesar! Mi pa menimo, bolj kot je krotko jaguje, prej ga bo snedel volk! In naši nasprotniki, ki nas že sedaj tako zasmehujejo, kako nas bodo šele zasmehovali, če se z ozirom na ravno te nasprotnike ne bomo niti tistih pravic posluževali, katere nam pripisuje upravno sodišče! Ako gospodje „Slovenčevi“ nemčurji hočejo le pravične in poštene boje boriti, če hočejo torej le takrat energični postati, kadar si bodo v to poprej priberali privoljenja pri nemških naših nasprotnikih, vprašamo jih, v kako stisko bodo zagazili takrat, ko bodo zahtevali versko šolo za celo Avstrijo? Take šole nočejo niti sedanji največji „Slovenčevi“ ljubljenci, ljubljanski Nemci, niti je hočejo imeti drugi avstrijski Nemci. Ali bode klerikalna gospoda takrat, ko se bo bojevali za versko šolo, ravno tako izdala verska svoja načela, kakor je izdala sedaj narodna svoja načela? Ali bode ta gospoda tudi takrat postavila se na stališče, da se Nemcu ne smé krivica delati, „ker bi s tem naša borba zgubila moralno podlago?“ Na odgovor smo radovedni!

Nemškutarija je nesreča za vsacega Slovenca, in zategadelj so prišli tudi njeni „Slovenčevi“ zagovorniki v prave škripce, s kojih si ne bodo tako kmalo pomagali, posebno zategadelj ne, ker nam je več odličnih konservativcev zatrdilo, da ostro obsojajo najnovejšo nemškutarsko donkišoterijo „Slovenčevih“ urednikov. Donkišoterija in ničesar drugzega niso ti divji izbruhi, ki bljujejo dan za dnevom iz „Slovenca“ proti samoslovenskim javnim napisom! V dokaz se tukaj lahko na „Slovenca“ samega sklicujemo. Pričetkom prvega svojega članka piše doslovno: „Naravno je, da se je mestni zbor Ljubljanski, ki je provzročil to razsodbo upravnega sodišča, poslužil tega ukrepa, ter dosledno sklenil, uvesti v Ljubljani po ulicah samoslovenske napise“.

Postopanje mestnega zbora ljubljanskega bilo je torej naravno in dosledno, ali v zvezi temu mu nasprotuje „Slovenčev“ uredništvo, kakor bi hoteli, da naj mestni zbor nenaravno in nedosledno postopa. Taki so ti nasprotniki, in gotovo je, da z njimi tudi ljubljanski nemškutariji ne bo mnogo pomagano!

Tukaj se nam vidi umestno, navesti tudi tisto, kar piše Goriška „Soča“ (drugim slovenskim listom se do sedaj, čemur se jako čudimo, ni videlo vredno, o tem kaj pisati) o najnovejši ljubljanski nemškutariji. Goriški list piše takle: „Slovenec“ od torka je iznenadil slovenski svet z dolgim uvodnim člankom, s katerim opravičuje dvojezične napise s stališča — pravičnosti. Tako daleč smo torej že! Ni čuda, ako nam prihajajo s Kranjskega glasovi, da mnogi tamošnji takozvani konservativci so le zaradi tega še Slovenci, ker drugače zgubé sleherno podlago v narodu. Da ti ljudje nimajo več ni trohice narodnega ponosa, narodne zavesti, da plavajo v omotnih višavah židovsko-liberalne koalicije in njene pogubne politike „posestnega stanja“, to dokazuje isti „Slovenčev“ članek. Na vsem Kranjskem je komaj 30.000 Nemcev, vendar se njih govorica pripozna kot deželni jezik, ki večinoma povsod uživa celó prednost pred slovenskim, a zdaj so se začeli še „Slovenčevi“ koaliranci lasati za ohranitev nemščine v Ljubljani. Takó daleč smo! Namestu da bi se vse slovenske stranke združile v borbi proti nemštvu, katero treba povsem iztisniti iz bele Ljubljane, iztisniti in pregnati za vselej nemško trgovino, nemško obrtnijo, — evo te „Slovenčeve“ slavne koalicijske katolike, ki se kar topé v sveti pravičnosti, češ: nikar ne bodimo krivični, dovolimo sami nemške napise; ako so Nemci krivični proti nam, bodimo pa mi bolj plemeniti in pravični! Takó daleč smo torej! Ali bi se nam Nemci krohotali v pest po vsem širokem svetu, ako bi se ljubljanski Slovenci udali „Slovenčevemu“ koalicijskemu „bevihtigungshoiratovstvu“ — in prav bi imeli! Potem res ne zaslužimo boljše usode, pač pa debele palice, s katero bi Nemci mesarili naše hrbte, a mi bi jim vračali po „Slovenčevih“ naukih — s poljubi in hlepci. Ali ni dr. Tavčar naglašal v svojem poročilu, da Ljubljana takoj zopet uvede dvojezične napise, ako priredé take tudi v Mariboru, Celju, Celovcu, v Trstu in v Gorici? Ako hočejo torej Nemci imeti v Ljubljani nemške napise, saj vedó, kaj jim je storiti. Ako pa tega ne marajo, potem naj ne kričé, ako se tudi Ljubljana ne more ozirati na peščico Nemcev, ki se tamkaj košatijo — ker je slovenski narod prekrotak in preponižen (Stritar jo je o nas po pravici še vse drugače zagodel!)

Sodne razmere na Slovenskem.

V poslanski zbornici je poslanec g. dr. Lavoslav Gregorec dné 23. maja govoril:

Visoka zbornica! Oglasil sem se za besedo, da govorim o jezikovnih neprilikah pri sodiščih na jugu naše državne polovice.

Predlagal bom tri resolucije, katere bom koj čital ter je potem v svojem govoru utemeljil. Resolucije se glase:

1.) C. kr. vlada se pozivlje, uveljaviti tudi glede slovenskega jezika, kar določa § 27. cesarskega patenta z dné 7. avgusta 1850 glede organizacije najvišjega sodnega in kasacijskega dvora na ta način, da bo najvišje sodišče izdajalo svoje razsodbe in razloge v slovenskem jeziku, če se je dotična pravda pri prvi instanci obravnavala v slovenskem jeziku.

2.) Z ozirom na to, da se pravosodnega ministerstva naredba z dné 10. januarja 1889, št. 21599 ex 1888, praktično tam, kjer Slovenci prebivajo, skoro nikjer ne izvršuje, se c. kr. vlada pozivlje, naj zaukaže, da se napravijo dvojezični, namreč nemško-slovenski, oziroma italijansko-slovenski uradni napisi in pečati pri vseh tistih sodiščih, ki morajo po veljavnih naredbah slovensko uradovati.

3.) C. kr. vlada se pozivlje, naj skrbi za primerne lokalitete za okrajno sodišče v Šoštanj, ležeče v okrožji Celjskega okrožnega sodišča.

Gospoda moja! Na teritoriju, kjer prebivajo Slovenci in Hrvati, je troje višjih deželnih sodišč: Zadarsko, Tržaško in Graško. Deželnonavadni jeziki so tu: nemški, slovenski, hrvatski ali srbski in italijanski. Večino imajo tod Slovenci, katerih je 1.175.535 duš, potem pridejo Nemci, katerih je 1.147.896, Hrvatov je 642.758, Italijanov pa 310.581. Ako bi se čistonemški okraji na Koroškem in na Štajerskem izločili, ostalo bi še 45.265 Nemcev. V takih razmerah bi pač kazalo, opustiti višje deželno sodišče v Gradcu, pri Tržaškem višjem deželnem sodišču pa ustanoviti nove senate ter je premestiti v Ljubljano. (Dobro! Dobro!)

S to razdelitvijo bi se na leto prihranilo 50.000 gld., vrh tega pa bi zamogla justična uprava na ta način jezikovnim potrebam v tistih krajih laglje in naravneje zadoščati, kakor jej je to sedaj mogoče. (Prav res!)

Ta misel ni nova. Govorilo se je o njej v osemdesetih letih v — žal — povsem pozabljeni komisiji za prihranke. Slovenski poslanci si štejejo v dolžnost, da to vedno spravljamo v razgovor. Nadejamo se, da se ta misel gotovo realizuje, in sicer v tistem trenutku, ko spoznava odločilni krogi naše monarhije, da je sedanjo nesrečno politiko na Primorskem korenito premeniti. (Prav res!)

Glede jezikovne ravnopravnosti pri sodiščih se mej avstrijskimi Jugoslovani godi še najbolje dalmatinskim. Odkar je izšel ukaz pravosodnega ministerstva z dné 10. aprila 1872, je tam hrvaščina priznani uradni jezik za zunanje poslovanje, dočim je italijanščina še vedno izključni notranji uradni jezik, kar je po moji sodbi prava avstrijska neverojetnost. Vedeti je treba, da živi tam mimo pol milijona Slovanov samo 16.000 Italijanov. V Istri in sploh na Primorskem ni italijanščina samo notranji, ampak tudi zunanji uradni jezik. Italijani imajo tam to isto, kar imajo Nemci na nemškem teritoriju in Poljaki v Gališki. S tem bi gospodje bili lahko zadovoljni. Slovenci ne segamo tako daleč. O tem bom še govoril. Kakor je italijanščina v Istri zunanji uradni jezik pri sodiščih, tako je tudi nem-

1/26 2

ščina na Koroškem. Vsaj de fakto je tako, dasi bi de jure ne smelo tako biti. Nič bolje ni na Štajerskem in tudi s Kranjskega se čujejo pogostoma pritožbe o povsem nezakonitem postopanju ondotnih sodnih oblastev glede slovenskega uradovanja s slovenskimi strankami. Pravosodno ministerstvo je v tem oziru naslanjaje se na drž. osn. zakone v zadnjih desetih letih izdalo mnogo ukazov in naredb, ki kažejo dobrohotnost napram slovenskemu prebivalstvu, ali sodni uradniki se teh ukazov in naredb ne drže in jih ne izvršujejo. (Posl. dr. Forgger: Žal, da to ni res!) Res je! To Vam koj dokazem.

To se je zlasti godilo tedaj, ko je politični strankar, nemškoliberalni vitez Waser vodil višje deželno sodišče v Gradcu. Njegova uprava je bila dvajset let trajajoč boj zoper Slovence. (Prav res!) (Dalje prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 17. julija.

Mladočeška zmaga.

Zadnji čas se je mnogo pisalo o silnem razporu v mladočeškem taboru in o veliki nezadovoljnosti volilcev z mladočeškimi poslanci. Posebno staročeški listi so vedeli o tem mnogo pripovedovati in da so sami verjeli svojim besedam, svedoči to, da so zopet aktivno posegli v politično gibanje na Češkem. V soboto se je imela v Přibramskem okraju vršiti volitev državnega poslanca. Staročehi so v nasprotju s svojim sklepom postavili lastnega kandidata in to v osebi odličnega rodoljuba bivšega Praškega župana dra. Tomaža Černyja, dočim je bil kandidat mladočeškega kluba posestnik Fran König. Za staročeškega kandidata je deloval ves vladni aparat, a vzlic temu je zmagal König z veliko večino. Oddanih je bilo 344 glasov. König jih je dobil 240, Černy le 48, neki drugi kandidat pa 56. Te številke govore jasno in svedočijo, kako nesnovana je govorica nemških listov, da so češki volilci izgubili zaupanje v svoje mladočeške poslance.

Politični in narodnostni boji na Ogerskem.

Boj zoper cerkvenopolitične reforme madjarskih lažiliberalcev še vedno ni končan, narobe, konservativna stranka ga misli nadaljevati z vso silovitostjo. Vodja te stranke, grof Ferdinand Zichy, je to na polna usta povedal nekemu novinarju. Pojasnil je, da so Wekerle in njegovi tovariši zmagali pri zadnji krizi, le ker so rabili nečuvstva teroristiške sredstva in nazaanal, da hočejo konservativci doseči premembo sistema in to za vsako ceno. Ta želja, to stremljenje veže vse opozicijske stranke, drugega pa nič. Konservativna stranka bo delovala na to, da se zniža volilni cenzus. Ako se to zgodi, zamogle bodo nemadjarske narodnosti poseči v politično življenje. Tu bo morala z demokratičnimi načeli bahajoča se liberalna stranka pokazati svoje pravo lice. Rumunskih in slovaških poslancev se ni bati, ti bodo vedno boljši prijatelji katoliških tendenc, kakor Košutovci, ki so že l. 1848. razdelili volilne okraje tako, da so povsod dobili protestanti odločilni upliv. Jednakost volilnih okrajev, znižanje cenzusa, to je parola. Opozicija namerava prirediti katoliške shode in nebroj peticij ter v delegaciji spraviti stvar v razgovor. Ali jo bode primas Vaszary podpiral ali ne, to jej je vse jedno. Delovala bo na dosego svojega smotra tudi brez njegove pomoči in če treba tudi proti njemu. — Madjarska vlada hoče po vsi sili udušiti rumunsko gibanje. V kratkem potuje minister notranjih del na Sedmograško, da se tam seznanji z razmerami in najde sredstva, kako ugonobiti Rumune.

Vnanje države.

Bolgarske vesti.

Velikanska proti Stambulovu naperjena manifestacija v Sofiji, o kateri smo sinoči poročali, je najboljši dokaz, kako silno razdraženo je ljudstvo proti bivšemu svojem tlačitelju. Kraj najbolj volje se bo moral Koburžan naposled udati in dovoliti, da se proti Stambulovu sodno postopa. Vladni list „Svobodno Slovo“ pripominja prav dobro, da je v Bolgarski 60 bivših ministrov, da pa ljudstvo nikogar mej temi ne sovraži. — Pred kratkim je prišlo v javnost neko pismo Stambulova na bivšega policijskega prefekta Lukanova. Iz pisma se da dokazati, da je Jacobsohn svoje dokumente glede ruskih spletek v Bolgarski falsificiral z vednostjo in po naročilu Stambulova. Jacobsohn je sedaj v Ruščuku zaprt, vlada pa ga ne more izročiti Rusiji, ker mu je bil Stambulov podelil bolgarsko državljanstvo. — Vsi tisti bivši bolgarski častniki, ki so svoj čas pomagali odstraniti Batenberžana in so potem pobegnili na Rusko, so se vrnili.

Anarhisti.

Mejnarodna organizacija zoper anarhiste, kakor jo je predlagala belgijska vlada, se ni posrečila. Skoro vse države so stavljene predloge odklonile in se hočejo omejiti na to, da na svojem teritoriju vsaka zase pobija anarhizem. V tem, ko se delajo ostri zakoni zoper anarhiste, nadaljujejo ti svojo

propagando. V nekem kalabrijskem trgu sta dva anarhista na grozovit način umorila sinu ondotnega policijskega komisarja. Policija ju je ulovila in oba sta priznala svoj zločin. Vprašana za motive sta povedala, da sta se hotela maščevati policijskemu komisarju ker je anarhiste energično in neustrahovano preganjal. V trdnjavi Coronatta pri Genovi so anarhisti pred sinočnim vrgli v stražnico dinamitno bombo, ki je eksplodirala, naredila mnogo škode in smrtno ranila dva vojaka.

Izlet „Pravnika“ v Novo mesto.

Letošnji peti društveni izlet „Pravnika“ vršil se je v nedeljo 15. t. m. Priredil se je v središče Dolenjske, v Novo mesto.

Za izlet se je oglasilo toliko članov, kakor jih doslej še nikdar ni bilo pri „Pravnikovih“ izletih. Žal, da je skrajno neugodno vreme nekoliko oviralo, da se javljeni izletniki niso polnoštevilno zbrali. Toda velika večina ni dala preplašiti se in gotovo ne bode nikomur žal, da je vztrajal.

Nedeljo zjutraj zbralo se je na Ljubljanskem kolodvoru okolu 30 društvenikov, Notranjski člani, kateri so prihitali že v soboto ponoči v Ljubljano ter tu prenočili, in Ljubljanski in posedli po vagonih, katere je na prošnjo društva rezerviralo slavno načelnštvo c. kr. državnih železnic. Na Grosupljem pridružili so se izletnikom društveniki iz Ribnice in Velikih Lašič s svojimi damami. Istotako vstopili so v Zatičini, v Št. Vidu in v Trebnjem tamošnji pravnik s nekaterimi damami. Ko smo se pripeljali v Novomesto, kazalo je nebo skrajno neprijetno lice in dež je lil kar curkoma. Uprav presemetilo nas je torej, ko ugledamo na kolodvoru mnogoštevilno zbrano meščanstvo Novomeško, na čelu Novomeški pripravljalni odbor, župan Novomeški in že zbrani dolenjski društveniki, da pozdravijo došlece. Vzprejem bil je res presrčen.

Načelnik Novomeškega pripravljalnega odbora dež. sod. svetnik g. dr. K. Gestrin predstavi društvenega predsednika županu g. F. Perkotu, kateri pozdravi izletnike, naglašajoč, da je Novo mesto zelo razveselilo, čuvši, da je sklenilo društvo „Pravnik“ prirediti letošnji izlet v središče Dolenjske ter zakliče izletnikom imenom prebivalstva Novega mesta prisrčen: Dobro došli! Društveni načelnik g. dr. A. Ferjančič zahvali se na to županu na presrčnem sprejemu ter poudarja, da je društvo „Pravnik“ z veseljem poprijelo se prve prilike, da poseti metropolo Dolenjske.

Izletniki posedejo na to na pripravljene vozove ter se popeljejo na zajutrek k Tučku. Mej zajuterkom ponehalo je deževati in izletniki podali so se ogledat prijazno mesto, katero je marsikateri videl prvič. Ker bi bil primanjkoval popoldne čas za izlet na Grm, ogledali so si izletniki z večine popoldne kmetijsko šolo na Grmu.

Ob 1. uri zbrali so se izletniki na gostilniškem vrtu pri Tučku k banketu. Bilo je nad 90 udeležnikov, mej njimi lepo število dam. Banketa sta se udeležila tudi župan Novomeški g. F. Perko in vodja kmetijske šole na Grmu g. R. Dolenc.

Društveni načelnik g. dr. A. Ferjančič poprime prvi besedo ter zahvali navzoče na mnogobrojni udeležbi izleta, kateri je najštevilnejše obiskani, kolikor jih je doslej priredilo društvo. Govornik povzdigne čašo na čast damam, vsem društvenikom in gostom. — Imenom dolenjskih pravnikov izpregovori odvetnik g. dr. J. Šegula ter pravi, da je glavni smoter „Pravnika“, doseči na vsem pravniskem polju slovenskemu narodu ravnopravnost. Društvo dokazalo je z dosedanjam svojim delovanjem, da je kos tej nalogi, dosegajoč svoj smoter z izdavanjem strokovnega lista, raznih tiskovin, zbirke zakonov in terminologije. Društveni izleti, mej katerimi je današnji drugi, ki se je priredil na Dolenjsko, so pojavi združenosti, ki se goji v društvu. Zahvali društvo na posetu in napije izletnikom in „Pravniku“ s klicem: „dobro došli!“. — Dež. sod. svetnik gospod dr. K. Gestrin pozdravlja „Pravnik“ imenom predsednika okrožnega sodišča, kateri je po rodbinskih opravilih zadržan udeležiti se banketa, in kliče „Pravniku“: Vivat, crescat, floreat! — Imenom odbora „Pravnika“ naglašajo podpredsednik g. dr. V. Krisper namen društvenih izletov, ki so pojav vzajemnosti. Mnogobrojna udeležba pri današnjem izletu priča, da odobravajo tudi dolenjski kolegi principe, katere goji društvo in njegov odbor. Zahvali se na napitnici g. predsednika okrožnega sodišča ter pripravljalnemu odboru za njegov trud in napije dolenjskim kolegam. — Na to poprime besedo Ljubljanski župan g. P. Grasselli ter v izvrstnem govoru slika pre-

membe, katere je našel na štirih svojih posetih v Novem mestu. Prvič bil je v Novem mestu l. 1865., ko je slavilo Novo mesto svojo petstoletnico, kot član „Sokola“, drugič kot narodni kandidat leta 1877., tretjič o priliki slavnostne otvoritve dolenjske železnice in danes je četrtič nekako kot sam svoj. Pri vsakem posetu kazalo je Novo mesto drugo lice. Pri prvem in tretjem posetu bilo je v praznični obleki in o takih prilikah se pač ne more spoznavati značaj mesta. Vredno je pa primerjati lice, kakeršno je kazalo Novo mesto l. 1877. in danes. L. 1877. načeloval je Novemu mestu nemški župan, kateri je govornika kot narodnega kandidata motril s temiim obrazom. Danes načeluje metropoli Dolenjske narodni župan. Povsod do stolnega mesta Ljubljane izvolile so tudi drugod občine, mej njimi Novo mesto, slovenske zastopnike in kažejo sedaj svoje naravno slovensko lice. V imenu Ljubljane pozdravlja posestrimo Novo mesto in izreka nado, da bode Novo mesto ostalo vedno slovensko mesto. Krasno napitno vzprejeli so gostje z burnimi živio-klici. — Novomeški župan g. F. Perko odgovarja, da so te premembe vršile se popolaoma naravnim potom, kajti ljudstvo bilo je vedno narodno, samo vsled višjega pritiska načelovali so občinam tuji, ter obeta, da bode Novo mesto ostalo odslej vedno narodno mesto. — Gosp. dež. sod. svetnik K. Pleško napije damam, katere se niso ustrašile slabega vremena in pozdravi posebno preblagorodno gospo pl. Vesteneck, soprogo okrajnega glavarja Novomeškega, kot hčer rajnega pl. Lehmana, kateri je prvi v Ljubljani predaval pravno vedo l. 1848. v slovenskem jeziku. — Gosp. dr. D. Majaron spominja se slavnosti, katera bode 19. avgusta t. l. v Črnem vrhu pri Idriji, ko se bode odkril spomenik rajnemu M. Cgaletu, kateri je ustanovitelj pravne terminologije slovenske, in pozivlja izletnike, naj prispevajo k troškom za ta spomenik. Vsled tega poziva nabrala se je mej izletniki precejšnja svota, katera se bode izročila svojemu namenu. — Društveni predsednik g. dr. A. Ferjančič nazdravi na to še okrajnemu glavarju Novomeškemu g. F. pl. Vestenecku, kateri je počastil s svojo navzočnostjo izletnike koncem banketa, na kar se zahvali g. okrajni glavar napitnicama njemu in njegovi soprogi, žal, da v nemškem jeziku. Koncem banketa počastil je izletnike tudi predsednik okrožnega sodišča g. F. Gerdešič. — Koučno omeniti nam je še, da so razveseljevali pri banketu izletnike pevci z izvrstnim petjem, Novomeška meščanska godba pa je svirala mej obedom več komadov. S teškim srcem je bilo izletnikom, ko je bila zabava najprijetnejša, posloviti se, da so se vrnili v Ljubljano. Prelepe ure, katere smo preživeli v krogu dolenjskih tovarišev, ostale bodo pa vsakomur v trajnem spominu.

Domače stvari.

— (Dostojna polemika.) „Slovenec“ urednik, gospod Andrej Kalan, zdihuje, da mu brani poštenje in dostojnost, našemu listu odgovarjati, češ, da se morata poštenje in dostojnost varovati tudi v — polemiki. Ravno isti Andrej Kalan pa je zapisal v svojem članku: Ali bodo napisali rešili slovenstvo? sledeče, lepo dišeče vrstice: „Najmanj nas je pa volja padati v prah, kadar se iznebi kake nezmisli kak liberalni advokat, ker te vrste ljudi smatramo kot najgorje nasprotnike zdravemu, v pravičnosti vtemeljenemu razvoju narodov in držav. Razdvojenost, posurovelost, pohujšanje v javnem življenju je v precejšni meri delo liberalnih advokatov, teh vtlesenih samodržcev, teroristov po zvanju in najbrezobzirnejših gospodarjev povsod, koderkoli se vgnezdijo.“ In tako dalje, in tako dalje. — Tak je gospod Andrejček, kadar sam polemizuje. Tedaj mu pride prav vsak polentek, da nam tolče po trebuhu z njim; če pa mi odgovarjamo, bi morali obširni trebušček gospoda Andreja v miru puščati ter mu morda še hvaležni biti, da nas brca v našega! Takó ne bomo vina skupaj pili, gospod Andrej, posebno sedaj ne, ko v politični pivnici, kamor ste slučajno zašli, nemškutarite in Slovincem nemške napise priporočate!

— (Slovensko-nemški magistratni poziv za samo slovenske napise.) „Slovenec“ se togoti nad tem, da je izdal Ljubljanski magistrat dvojezično tiskovino, ko je pozval meščane, da naj se izrekó za ali proti samoslovenskim napisom. Na jejni strani „narodno-napredna gospoda“ ni za vse odgovorna, kar počenja naš magistrat,

na drugo stran pa je bila dosedaj navada, da so se pozivi, važni za celo prebivalstvo, in to brez ozira na narodost, izdajali v obeh jezikih, da se nikdo ni mogel potem izgovarjati, da ni znal za obseg dotičnega poziva. Tacih dvojezičnih pozivov tudi v prihodnje ne bomo zametavali, ker spadajo na čisto drugo polje, kot pa javni napisi. To tudi „Slovenec“ predobro vé, pa si misli, s tem, da zabavljam na magistrat — ki pa dostikrat tudi nam ni vzor — radi omenjenega poziva, si sperem s svoje črne duše tisto nemškutarško pregreho, kojo sem zadnje dni zakrivil. Pa ne bode šlo! Sicer pa je vsekako čudno, da ravno „Slovenec“ kriči proti dvojezičnim pozivom, ko vendar pri javnih napisih hoče imeti nemščino na prvem in častnem mestu! Če je kdo smešen, potem ste smešni vi, nemškutarško-klerikalni gospodje! —

— (Slovenske hišne tablice v Ljubljani.) Zadije dni zasliševala sta dva komisarja ad hoc v imenu mestnega magistrata Ljubljanske hišne gospodarje, je-li dovolé v to, da jim mestna občina staro hišno tablico zamenja z novo, na kateri se bode nahajal samo slovenski napis. Kakor čujemo, imelo je zasliševanje prav povoljen uspeh. Vendar pa mnogih hišnih gospodarjev zaradi odsotnosti ni bilo mogoče zaslišati. Vsled tega pozivljemo one hišne gospodarje, ki niso bili zaslišani, pa morebiti žele tablico s samo slovenskim napisom, naj se čim prej zglašé v objavnem uradu mestnega magistrata, kjer se lahko podpišejo dotično izjavo.

— (Prisega župana Ljubljanskega.) gosp. Petra Grasselli-ja se bode vršila jutri sredo 18. t. m. zjutraj ob 11. uri v navzočnosti dež. predsednika barona Heina v mestni dvorani.

— (Postojinska slavnost.) V izrednem občnem zboru „Celjskega Sokola“ se je sklenilo, da se „Sokol“ udeleži Postojinske slavnosti polnoštevilno. Iz Celja bode vozil poseben vlak po znižanih cenah, ter se tako nudi slovenskim rodoljubom izredno ugodna prilika, da si pri tej priliki ogledajo svetovnoznano Postojinsko jamo. Listki za vožnjo in za vstop v jamo se bodo dobivali pri g. Drag. Hribarju v Celju.

— (Telovadba pri Postojinskem izletu.) Vse člane Ljubljanskega „Sokola“, ki se hoté udeležiti skupnih prostih vaj pri izletu v Postojino, vabi odbor, da pridejo gotovo jutri sredo zvečer ob 1/2 9. uri in vsak petek in ponedeljek ob isti uri v telovadnico. Želeti je, da se teh vaj udeleži dostojno število telovadcev.

— (Deželnozborna volitve v Istri.) Šele nekaj tednov je preteklo, odkar sta se oddala dva deželnozborna mandata, — mandat Piranskega mesta in Rovinjske kupčijske zbornice — in že je treba novih volitev. Pri rečenih volitvah sta bila namreč zopet voljena prejšnja poslanca, intransigentni dr. Costantini in njegov psjdaš dr. Fragiaco, ki sta se bila odpovedala mandatu, ker je vlada prisilila dež. glavarja in italijansko večino k nekam drugačnemu postopanju napram slovenski manjšini, nego je bilo dotlej navadno v dvorani sv. Franciška. Costantini se je na zopetni izvolitvi takoj zahvalil, ker neče opustiti svojega stališča, Fragiaco pa se je odpovedal iz dosti bolj preprostega razloga. Izmej 400 volilcev Piranskega mesta, kateremu je Fragiaco župan, jih je prišlo k volitvi samo 30, uštevši župana, in kandidat Fragiaco je dobil celih 29 glasov. To je tako krvava ironija, da se je celo trdokožnemu Fragiacomu zdela prehuda in zato se je odpovedal mandatu. Tako bodo isterski Lahoni v kratkem imeli zopet priliko voliti dva poslanca.

— (Za „Narodni Dom“) v Ljubljani je poslala uredništvu našega lista: Vesela družba zbrana v nedeljo dne 15. t. m. v gostilni gosp. J. Stergulec a v Begunjah nad Cerknico (po g. Etlardu Cerjaku, upravitelju užita. davka v Cerknici) 20 kron, kot odmerjene posamične kazni za rabo nemških besed v mejsobnem razgovoru. Žvelo rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

— (Za Preširnov spomenik) poslal nam je g. Janez Mohorko, četrtošolec v Ptujih, 12 kron, katere so nabrali slovenski Ptujski dijaki pri odhodni veselici. — Poslano svoto smo izročili gosp. blagajniku „Slov. pisateljskega društva“. Žvelo rodoljubni mladeniči! Naj bi našli mnogo posnemovalcev!

— (Himen.) Gosp. Ivan Sbrizaj, inženir v Ljubljani, poročil se je v soboto 14. julija v cerkvi sv. Jožefa na Dunaji z gospico Karolino Kilhofovo, pevko slovanskega pevskega društva na Dunaji. To društvo pelo je pri poroki dva krasna slavnostna zbor. — Gosp. Jožef Božič, c. kr.

uradnik pri niž. avstr. dež. fin. ravnateljstvu na Dunaji, poročil se je z gospico Antonijo Crneličevo, Slovenko iz Brežic, v farni cerkvi v Penzingu blizu Dunaja.

— (Otvoritev prve slovenske planinske kočé na Črni prsti) se je vršila v nedeljo navzlic neugodnemu vremenu prav sijajno. Izleta slov. plan. društva se je udeležilo nad 50 članov, ki so vsi prenočili v koči, ter bili drugo jutro navzoči pri slavnostni otvoritvi. Obširneje poročilo morali smo odložiti do jutri.

— (Savinjsko podružnico „Slov. plan. društva“) je vis. c. kr. namestništvo štajersko potrdilo z odlokom z dne 2. julija t. l., št. 16 273. Iskreno jej čestitajoč, kličemo jej: Živela in uspevala!

— (Iz Dolenjevasi pri Ribnici) se nam piše: Tukaj so bile občinske volitve, pri katerih je bil zopet izvoljen županom dosednji priljubljeni župan gosp. Ignacij Merher iz Prigorice. Svetovalcem so izvoljeni gg. Fran Oražem, Josip Merhar, Anton Dejak, Josip Čušarek, Pavel Šturm in Janez Kromar iz Dolenjevasi h. št. 74. — Malenskemu gospodu, sedanjemu kapelanu v Poljanah na Gorenjskem izid volitve ne bo po volji, ker je lansko leto celo v svojih pridigah g. župana pred svetom grdil. Tudi „Slovenec“ se je lansko leto motil, ko je pisal, da naš župan zaupanja nima. Zdaj se je pokazalo, ko je zopet soglasno izvoljen, da uživa vsestransko zaupanje.

— (Nesreče.) V litijskem okraju pripetili sta se v štirih dneh dve nesreči. V četrtek nosili so v Liberško cerkev lesene svetnike iz so streljali s topiči. Sin prejšnjega župana Šmartinskega Antona Lovšeta, prižgal je topič z žvepljenko. Strel mu je odtrgal na desni roki dva prsta in roko zelo poškodoval tako, da so mu v bolnici, kakor se čuje, roko odrezali. Ponesrečenec je bil to spomlad potrjen k vojakom. — Včeraj (v nedeljo) bilo je cerkveno proščenje na Prežganji. Ko so nehali s topiči streljati, pride zraven 14letni deček, nasuje v vroč topič smodnika, ta se vneme in pubne njemu v obraz. Zvečer so ga pripeljali na Litijsko postajo in z vlakom v bolnico. Desno oko mu je izteklo, levo se morda še reši. Toliko nesreč se pri streljanju s topiči zgodi, a nič ne pomaga in nobeden se ne briga, da bi se take nesreče preprečile. Topiči naj bi se pri takih prilikah izročali le pametnim in previdnim starejšim ljudem, ne pa nezreli mladini.

— (Tombolo) priredi v nedeljo dne 22. julija t. l. gasilno društvo na Črnem vrhu. Udeležita se je tudi gasilno in veteransko društvo Idrijsko. Zjutraj ob 10. uri bo sv. maša, pri kateri bo sodelovala rudarska godba Idrijska. Začetek tomboli ob 1/2 4 uri popoldne.

— (Plavališče „Diana“ v Celji.) katero lepo urejeno kopališče je lastnina narodnega delniškega društva, je prav dobro obiskano. Opozarjamo vnanje rodoljube slovenske na to izborno kopelj tem bolj, ker je „Diana“ jedino plavališče v Celji.

— (Tamburaški koncert) priredi v Brežicah tamburaški zbor tamošnje čitalnice v nedeljo dne 22. t. m. na vrtu hotela Klembas. Zanimiv vzpored obseza 8 točk. Vstopnina 40 kr. Začetek ob 5. uri popoldne.

— (Darilo) Slov. prostovoljnemu gasilnemu društvu na Cvenu pri Ljutomeru je poklonila banka „Slavija“ po svojem glavnem zastopu v Ljubljani podporo 50 gld. Živela!

— (Pevsko društvo „Slavec“ v Ricmanjih) v Istri je priredilo veselico, ki se je izvršila prav dobro v vsakem oziru. Mej drugimi točkami vzporeda je bila tudi gledališka igra „Bob iz Kranja“, katero so domači diletantje predstavljali na splošno zadovoljnost.

— (Razpisane službe.) V Kamniškem šolskem okraju s početkom bodočega šolskega leta: 1.) Mesto nadučitelja na dvorazrednici v Dobu s plačo 500 gld., funkcijsko priklado 50 gld. in prostim stanovanjem; 2.) mesto učitelja in voditelja na jednorazrednici v Zalogu s plačo 450 gld., funkcijsko priklado 30 gld. in prostim stanovanjem; 3.) četrto učiteljsko mesto na štirirazredni deški ljudski šoli v Kamniku s plačo 450 gld. Prošnje do konca meseca julija okr. šolskemu svetu v Kamniku.

Slovinci in Slovenke! ne zăbite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Književnost.

— „Slovanski svet“ ima v št. 13. to-le vsebino: „Ostmark in Slovani; — Iz apostolskega lista Leona XIII.; — O ravnanju z narodnostjo v vojski; — Za dom u boj; — Iz poezij J. Stritarja; Sėti; — Življenje je igrača; — Hrvatska pjesma; — More i kraj; — Der Königssohn Marko; — „Vojna in mir“; — Odmev rusko-francoskih simpatij; — Dopisi; — Ruske drobtinice; — Ogléd po slovanskem svetu; — Književnost.

— „Prosvjeta“ je z ozirom na slavnostno ustoličenje novega Zagrebškega nadškofa izšla v slavnostni obliki, z mnogimi lepimi članki in celo vrsto krasnih ilustracij. Vsebina tega 14. sešitka je naslednja: Stolna crkva zagrebačka. Poviest gradnje. Napisao Ferdo Šišć — Pregled biskupa zagrebačkih. Napisao Ferdo Šišć — Ržnica stolne crkve zagrebačke. Napisao Dr. Ivan Bojničić — Dolazak našega nadbiskupa Jurja. — Djevici Mariji. Od Francesca Petrarke, preveo dr. A. Tresić Pavičić. — Rodoljubne misli. Napisao Stjepko Ilijć — Put nove postojbine. Izseljivanje u Ameriku. — Polazak sa Reke. — Hrvatski izseljenici. — Dolazak u New-York. Napisao Iv. Stuać — Hrvatska morská kupališta. II. Novi Vinodolski. Napisao Dr. Franko Potočnjak. — Postojna. Napisao dr. August Harambašić. — Opis naših slika: Obnovljeno svetište stolne crkve u Zagrebu. — Nadbiskupski dvori i stolna crkva kakva je sada. — Nadbiskupska stolica u stolnoj crkvi u Zagrebu. — Program svečanosti prigodom dolazka zagrebačkog nadbiskupa. — Tennis i Lawa Tennis. Piše Dr. Srećko Bošnjaković — Listak. — Nova risarska sprava. — Slike: Saimak sa izvornoga rukopisa nadbiskupa Jurja Posilovića. (Izvadak iz pastirskoga lista, kojim naredjuje, da se u svoj senjsko modruškoj biskupiji rabi staroslovjenski misal). — Dr. Juraj Posilović, nadbiskup zagrebački. — Stolna crkva u Zagrebu izza obnove. (Osnova pok. Schmidta, koja se sada uz neke promjene gosp. Bollé a provodja.) — Relikvijar XV. vieka, u kojem se čuva komadé sv. križa. — Monstranca za usrs. — Kalež biskupa grfa Mirka Esterháya. — Mitra biskupa Vuka Gyulaya. — Dio krunitbenog plašta sv. Ladislava. — Palica biskupska sa slikami ugarskih svetih kraljeva. — Srebrna posuda biskupa Andrije Scolaris de Florentia iz XV. vieka. — Iz missala starog obreda zagrebačke stolne crkve. — Stara relief slika na slonovoj kosti. — Nadbiskupski dvori i stolna crkva kakova je sada. — Obnovljeno svetište stolne crkve u Zagrebu. — Na vidiku nove postojbine. — Veliki hram ili špilja Neptunova. Stalagmiti u špilji cara Ferdinandanda. Stalagmiti i stalaktiti na Pjuki. — Plečnik blaž. biskupa Augustina Kažotića. — Nadbiskupska stolica u stolnoj crkvi u Zagrebu. — Sprema za prerisavanje.

Brzjavke.

Dunaj 17. julija. Lastnik tukajšnje menjalnice A. Bettelheim je poneveril vsaj 240.000 gld. in pobegnil. (Bettelheim je pošiljal tudi v Ljubljano svojega agenta, ki je z uspehom nagovarjal ljudij, da so igrali na borzi. Bati se je, da je ubegli bankir tudi nekaj Ljubljančanov osleparil. Op. ured.)

Dunaj 17. julija. Slavni anatom Jos. Hyrtl je danes v starosti 83 let umrl na svojem posestvu v Perchtoldsdorfu.

Beligrad 17. julija. Vlada je odstavila načelnika srbskih monopolov dr. Paču-ta, ker je pri obravnavi glede dajanja soli zavrnil ponudbo ogerske vlade in vzprejel ponudbo rumunske vlade, dasi je bila ogerska ponudba dosti ugodnejša od rumunske.

Sofija 17. julija. Proti bivšemu policijskemu prefektu Lukanovu, dobremu prijatelju in pristašu Stambulova, se je začela sodna preiskava zaradi zlorabe uradne oblasti. Lukanov je storil nebroj kričečih grozovitostij. Preiskava bo dognala, koliko je dotičnih zločinov deležen Stambulov.

Sofija 17. julija. „Agence balcanique“ javlja z ozirom na predvčerajšnje demonstracije, da je pomiloščenje Karavelova zategadelj nemogoče, ker Karavelov neče priznati Koburžana kot kneza in neče podpisati prošnje za pomiloščenje.

Pariz 17. julija. Poslanska zbornica je s 450 proti 43 glasom odobrila zakonski načrt o neposrednih davkih.

Bruselj 17. julija. Policija je ušla jako nevarnega anarhista z imenom Boulanger, ki je priznal, da je zanetil ogenj v poletnem gledališču, katero je te dni zgorelo.

Madrid 17. julija. V raznih mestih se republičani zadnje dni kar očitno pripravljajo na revolucijo. Razdelili so že mnogo orožja. Ponekod so se primerile velike protidinastične demonstracije. Vlada je na dotična mesta odposlala večja krdela vojaštva, boji se pa, da bi se revolucionarna agitacija razširila čez celo deželo.

Narodno-gospodarske stvari.

— **Posojilnica v Radovljici,** registrovana za druga z omejenim poročvom imela je v pretečenem polletju 181 754 gl. 86 kr. prometa, tedaj za 31.174 gl. 5 kr. več, kakor v prvem polletju 1893. Vložilo se je v tem polletju 66572 gl. 4 kr., stanje hranilnih vlog je tedaj naraslo na 145463 gl. 58 kr. Izposodilo se je 31795 gl.; stanje posojil je tedaj koncem tega polletja naraslo na 132.095 gl. 94 kr.

— **Nakup pšenice, rži in ovs.** Č. ia kr. vojaški erar kupi po trgovskem običaju 5400 meterskih centov pšenice, 39 530 meterskih centov rži in približno 35 000 meterskih centov ovs. Kupi se to žito potom vojaških prekrbovalnih magacinov v Gradcu, Mariboru, Brucku ob Muri, Celovcu, Trstu, Gorici in Pulji. Dobaviti je to žito v manjših količinah do konca septembra, oktobra, novembra in decembra 1894 in do konca januarja, februarja, marca, aprila in maja 1895. Oves za Trst, Gorico in Pulj odda se lahko tudi na železnici v Ljubljani in Mariboru. Kupne ponudbe je vložiti do 31. julija t. l., 10. ure dopoldne pri c. kr. intendanciji 3. voja v Gradcu. Podrobnosti poizvedo se lahko tudi v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani

Narodno zdravilo. Tako se smé imenovati bolesi utešujoče, mišice in živce krepčujoče, kot mazilo dobro znano „Moll-ovo francosko žganje in sol“, katero se splošno in uspešno porablja pri trganju po udih in pri drugih naslednjih prehlajenja. Cena steklenici 90 kr. Po poštnem povzetju razpošilja to mazilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V zalogah po deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. 2 (16—8)

Zahvala.

Niže podpisana šteje si v prijetno dolžnost, v svojem in v imenu otročičev izreči gospici Heleni Bavdekovi, katera je tudi letos ob sklepu I. mestnega otroškega vrta podelila otročičem prav lepa in mična darila, najtoplejo zahvalo.

J. Lavrič, vrtnarica.

Umrli so v Ljubljani:

15. julija: Alojzij Cantoni, zasebnik, 75 let, Mestni trg št. 12.
16. julija: Ana Počivavnik, zasebnica, 27 let, Sv. Petra cesta št. 9.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto 4 gl. 60 kr.; za pol leta
2 gl. 30 kr.; za četrt leta 1 gl. 15 kr.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
16. julija	7. zjutraj	736.2 mm.	18.0° C	brezv.	jasno	
	2. popol.	736.7 mm.	22.0° C	sl. vzh.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	736.9 mm.	17.4° C	sl. vzh.	d. jas.	

Srednja temperatura 19.1°, za 0.3° pod normalom.

Dunajska borza

dné 17. julija t. l.

Skupni državni dolg v notah	98 gl. 55 kr.
Skupni državni dolg v srebru	98 „ 40 „
Avstrijska zlata renta	122 „ 20 „
Avstrijska kronka renta 4%	97 „ 90 „
Ogerska zlata renta 4%	121 „ — „
Ogerska kronka renta 4%	96 „ 25 „
Avstro-ogerske bančne delnice	998 „ — „
Kreditne delnice	35 1/2 „ 50 „
London vista	124 „ 60 „
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61 „ 12 1/2 „
20 mark	12 „ 22 „
20 frankov	9 „ 90 1/2 „
Italijanski bankovci	44 „ 15 „
C. kr. cekini	5 „ 89 „

Dné 16. julija t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gl.	149 gl. — kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gl.	197 „ 25 „
Dunava reg. srečke 5% po 100 gl.	127 „ — „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124 „ — „
Kreditne srečke po 100 gl.	196 „ — „
Ljubljanske srečke	24 „ 50 „
Rudolfove srečke po 10 gl.	23 „ 50 „
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gl.	156 „ 75 „
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	303 „ 50 „
Papirnati rubelj	1 „ 33 1/4 „

Učenca

vzprejemem v trgovino mnogovrstnega blaga.
Ferdinand Hlebs v Kranji.
(773—1)

Tovarniška zaloga
šivalnih strojev in
velocipedov
IVAN JAX
1033 41
v Ljubljani, na Dunajski cesti šte. 13.
— Ceniki zastoj in poštnine prosto. —

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1894.

Nastopno omenjeni prihajalci in odhajalci časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregenz, Curia, Genova, Paris, Steyr, Linc, Budejovci, Pilsen, Marijine vane, Eger, Karlova vana, Francove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 7 min. zjutraj mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 41 min. dopoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selthal, Dunaj.
Ob 1. uri 14 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregenz, Curia, Genova, Paris, Steyr, Linc, Gmunden, Ischl, Budejovci, Pilsen, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlova vana, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 53 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipsko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Planja, Budejovci, Solnograda, Linc, Steyra, Gmunden, Ischl, Aussee, Pariza, Genova, Curia, Bregenz, Inomost, Zella na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.
Ob 8. uri 6 min. zjutraj mešani vlak iz Novega mesta, Kočevja.
Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipsko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Planja, Budejovci, Solnograda, Linc, Steyra, Pariza, Genova, Curia, Bregenz, Inomost, Zella na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovca, Liensa, Pontabla, Trbiša.
Ob 12. uri 46 min. popoldne mešani vlak iz Novega mesta, Kočevja.
Ob 4. uri 48 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 8. uri 34 min. zvečer mešani vlak iz Novega Mesta, Kočevja.
Ob 9. uri 21 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetona in Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 23 min. zjutraj v Kamnik.
" 9. " 05 " popoldne " " "
" 6. " 50 " zvečer " " "
" 10. " 10 " zvečer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 5. uri 56 min. zjutraj iz Kamnika.
" 11. " 15 " dopoldne " " (4—159)
" 6. " 30 " zvečer " " "
" 9. " 55 " zvečer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Najboljše za obuvalo

za vozne kroge, konjsko opravo i. t. d., da postane in ostane nepremočna, mehka in jako trpežna in da se zlasti obuvalo svetli, ne da bi je bilo treba povosčiti, so:

F. BENDIK-A

v Št. Valentinu

na Nižje Avstrijskem

patentovani fabrikati:

redilna mast za usnje

ki vode ne prepušča, in pa

svetilna tinktura za usnje

ki je uvedena in v rabi pri c. in kr. vojski.

Glavna zaloga v Ljubljani pri Schussnigg-u & Weber-ju, v Celovcu pa pri L. Mussi-ju in v vseh večjih mestih monarhije.

Cenike pošilja na zahtevanje F. Bendik v Št. Valentinu na Nižje Avstrijskem. (223—5)

Št. 15 046.

Razglas.

(774)

Na dan obletnice poroke Nje c. in kr. visočanstva gospe nadvojvodinje Marije Valerije razdeliti je po sklepu občinskega sveta deželnega stolnega mesta Ljubljane dve sto goldinarjev mej petero ubogih vdov Ljubljanskih.

Prošnje za podelitev teh podpor vložiti je pri magistratu do dné 28. t. m.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dné 17. julija 1894.

Štev. 461.

M. š. sv.

Razpis ponudbinske razprave.

Podpisani c. kr. mestni šolski svet razpisuje pismeno ponudbinsko razpravo za oddajo del in dobav pri gradnji

nove dvorazredne ljudske šole na Ljubljanskem barji

namreč: za zidarsko, tesarsko, kamnoseško, kleparsko in krovsko delo in za dobavo konstrukcijskega železja in kamenine

na 26. dan meseca julija letos

ob 11. uri dopoldne.

Dotični načrti, proračuni mer, pogoji in drugi pripomočki so rezgrnjeni v pisarni mestnega stavbinskega urada za navadnih uradnih ur vsakemu na vpogled.

V ponudbah, glasečih se na skupno prevzetje vseh razpisanih del ali na kako posamično delo in dobavo, nastavi ponudnik s številkami in besedami jednote cene in na njih podstavi preračunane skupne zneske ter oddaj te ponudbe zapečatene in opremljene s 5% vadijem v gotovini ali v vrednostnih papirjih do določenega roka pri podpisnem c. kr. mestnem šolskem svetu.

Na ponudbe, ki bi došle prekasno in na take, katere bi se ne skladale popolnoma z navedenimi pogoji, se ne bode oziralo.

C. kr. mestni šolski svet v Ljubljani

9. dan julija 1894.

(762—2)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Schicht-ovo patentovano milo

z varstveno znamko labodom, je brezdvomno najboljše sredstvo v dosego snežnobelega perila, za čiščenje svilene, volnene in barvane tkanine,

kakor je dokazano, je to milo najboljše razkužujoče sredstvo za vsake vrste perila in mimo tega popolnem neškodljivo za perilo in roke.

Radl izborne svoje kakovosti pa slujejo isto tako

Schicht-ova štedilna jedernata mila,

ki so brez vsake konkurence. Ta mila imajo, kakor je že njih kakovost, jedno naslednjih varstvenih znamk.

(535—3)

Jurij Schicht, Usje nad Labo, tovarna mil, sveč in palmovega olja.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.